

Sallan tiedotuslehti 1-2009

www.salla.fi

LASKIAINEN

*Mäki tuo Liinaharjun oiva
on meille pienille sopivan loiva
Mukaan otettiin kelkat, pulkat ja sukset
Ilman täyttää riemunkiljahdukset*

*Pian jo täyttyy pulkkamäki
Laskiaista kun laskee pikkuväki
Poskille nousee terve puna
kohta jo kulkee pulkkajuna*

*Aikuisten mukaan tekee mieli
hymyyn vetää jo moni suupieli
Pakko on päästä pulkan kyytiin
into jo iskee joka Pekkaan ja Lyytiin*

*Yhdessä lastensa kanssa kun laskea saa
se myöskin vanhempia kasvattaa
Pienistä asioista lapsen ilo luodaan
Yhteisestä ajasta onni pienelle tuodaan*

*Lasketaan siis yhdessä laskiaista näin
Liu'utaan iloisina kevättä päin
Hauskaa on ja riemua riittää
Kyllä saamme mäentekijää tästä kiittää*

Maria

Voi hyvä tavaton meitä ihmisiä SALLAN LIIKUNTAKESKUS

Olen viime aikoina useissa tilaisuuksissa kuullut puhuttavan aikuisten ihmisten huonosta käytöksestä. Työkavereita ei tervehditä tai huomonta osuu enemmän seinän listoihin kun toiselle ihmiselle. Olemmeko niin omissa ajatuksissamme tai kiireisiä, ettei toisen ihmisen huomioon näytä riittävän aikaa vai onko kysymys halusta? Miltä tuntuu kun tervehdykseen ei vastata tai sinulle ei anneta mahdollisuutta tehdä aloitetta kun vastaanottaja katsoo ohitse? Halu tervehtiä toista hiipuu vähitellen kun vastakaikua ei saa. Itse kun selviytyy tavallaan, toinen jättää omaan arvoonsa toisen huonon käytöksensä, mutta toinen voi heittää voltia aamuöin tunteina ja miettiä mikä minussa on vikana, olenko tehnyt jotain väärin tai eikö minun pidetä oikein minään kun ei edes tervehditä. Varmasti meidän kaikkien on syy-

tä katsoa peiliin ja pohtia omaa käytöstämme niin töissä, kotona kuin vapaa-ajalla.

Palatessani opiskelujen jälkeen Sallan töihin silloinen yläkoulun rehtori Juha Hietaniemi antoi meille erääksi ohjeeksi kodin ja koulun välisestä yhteistyöstä, että kauppaan mennessä on syytä nyökytellä tervehdyksiä vähän kaikille, koska joukossa voi olla oppilaiden vanhempia, joita emme välttämättä tunne. Rehtorin neuvo oli oikein hyvä ja auttoi monessa tilanteessa. Parempi olisi tervehtiä oudompaankin ja vaikka useampaankin kertaa päivässä kuin jättää tervehtimättä.

Tervehtiminen ja yleensä hyvät tavat kertovat, että välitämme toisesta, otamme hänet huomioon ja annamme hänelle arvoa. Hyvä käytös on yhdellä sanalla määriteltynä ystävällisyyttä. Me kaikki tarvitsemme hy-

vätapaisia lähimmäisiä, sillä liian moni meistä kärsii heikosta itsetunnosta, joka on syntynyt huonotapaisen ihmisen osoitettua meille käytöksellään tai sanoillaan, ettei meillä ole arvoa.

Uskon ja luotan aika vahvasti kirjailija ja tutkija Virpi Hämeen-Anttilan näkemykseen siitä, että hyvätavaisuutta voi vielä nykypäivänakin opettaa ja oppia. Jos ottaa tavakseen kohdella toisia ystävällisesti ja huomaavaisesti, tulee tavasta ennen pitkää luontevaa. Meidän pitäisi päästä eroon myytistä, jonka mukaan pinnan alla on jotain muuta kuin mitä pinta kertoo. Aidosti hyvin käyttäytyvä on poikkeuksetta sisäpuoleltakin miellyttävä.

Kotosallan toimitus jatkaa edelleen myönteisten asioiden uutisointia ja toivoi kaikille lukijoilleen aurinkoista kevättä.

Sallan Liikuntakeskukseen kuljetus linja-autolla viikoilla 8-11

Sallan Liikuntakeskus sijaitsee kisarinteen juurella keskellä Sallatunturia. Hallin yli 1200 m²:n tilat mahdollistavat kaikenlaisen sisäliikunnan salibandysta kuntosalisiin. Alakerrassa ovat halli, pukuhuoneet saunoineen, punttisali voimaharjoitteluun ja spinnihuone, jota käytetään myös kokoustiloina ja tatamikenttänä. Yläkerrassa ovat kuntosali, kahvio internet-yhteyksineen ja lasten leikkihuone leluineen ja peleineen. Samassa rakennuksessa sijaitsevat myös hieroja Liisa Honkavaaran ja jalkojenhoitaja Sirkka-Liisa Lehtosaaren toimitilat. Liikuntakeskukseen pääsee

kirkonkylältä viikolla 8-11 myös linja-autolla, lähtö linja-autoasemalta klo 16.40 maanantaisin ja torstaisin ja klo 11.15 lauantaisin. Takaisin linja-auto lähtee noin klo 19 ma ja to sekä klo 14 ja 17 lauantaisin.

Alakerran hallissa voi harrastaa monenlaisia palloilupelejä salibandysta sulkapalloon, hypätä trampoliinissa, pelata pingistä ja hakata nyrkkeilyssäkkejä. Hallin saa jaettua kahteen erikokoiseen kenttään: 1/3- ja 2/3-kentillä voi pelata esim. lento-, jalka- ja koripalloa tai salibandyä. Isomman porukalla tullessa kannattaa tilat varata etukäteen joko soittamalla tai käymällä paikan päällä. Ohjattuja ryhmiä on ar-

kipäivisin esim. spinniä (ma, ke ja pe), gymstickiä (ti) ja bodyshapea (to). Ryhmiin pitää varata paikka etukäteen (minimi 5 hlöä). Kuntosalissa on ohjattu ryhmä senioreille (ma ja pe, ei varausta) ja muille (ma, ei varausta). Opettajan neuvoo oikeat asennot ja otteet ja ohjaa muutenkin harjoittelua. Torstaisin 5. - 26.2. on myös kansalaisopiston "Kuntosalinharjoittelun perusteet".

Aukioloajat:

	01.12.-30.04.
ma	14.00-21.00
ti-to	10.00-21.00
pe	14.00-21.00
la	13.00-20.00
su	suljettu

TERVEYSMESSUT

Torstaina 26.3.2009

Vapaa-ajantalo Sallansuussa, Kemijärventie 4
Teemana päihdehaittojen ennaltaehkäisy

Terveysmessujen ohjelma kuntatiedotteen liitteenä maaliskuun alkupuolella

Uuden kunnanvaltuuston ensimmäinen kokous

Kokouksen avasi valtuuston vanhin jäsen eli Salmijärven Matti. Hän toivoi ryhmien kesken hyvää yhteistyötä. Aluksi oli nimenhuuto jossa todettiin, että kaikki 27 valtuuston jäsentä on edustettuina. Näin ollen ensimmäinen pykälä jossa todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus tuli täytettyä. Pykälässä neljä valittiin kunnanvaltuuston puheenjohtaja, 1. varapuheenjohtaja ja 2. varapuheenjohtaja. Suljetun lippuäänestyksen jälkeen valituiksi tulivat Antero Miettinen, Matti Salmijärvi ja Erkki Vuorela. Kokousta jatkoi puheenjohtajaksi valittu Antero Miettinen, joka kiitti luottamuksesta ja esitti toiveen siitä ettei jatkossa turhaan kiisteltäisi

kuka saa viimeisen sanan. Muuten hänen mukaansa yhteistyö on aina pelannut. Yhteistyö lautakuntien valinnassa pelasi erittäin hyvin ja jäsenet valittiin hyvässä yhteishengessä. Valituiksi keskeisimpiin toimiin tulivat seuraavat kokoonpanot

KUNNANHALLITUS

Juha Kesälähti puheenjohtaja, hänelle varajäseneksi Kujala Mikko
Olli Saariniemi varapuheenjohtaja, varajäsen Tuomo Haurunen
Veli Erkki Heikkilä, varajäsen Jorma Kellokumpu
Teuvo Ikäläinen, varajäsen Salla Harjula
Marita Iso-heiko, varajäsen Mona-Liisa Kantola

Martti Jokelainen, varajäsen Elina Jokela
Mervi Jussila, varajäsen Eija Kellokumpu
Sinikka Kangas, varajäsen Elsa Selkälä
Kirsi Markula, varajäsen Jaakko Kajula

SOSIAALI- JA TERVEYSLAUTAKUNTA

Jorma Kellokumpu, puheenjohtaja, varajäsen Ahti Kantola
Eija Kellokumpu varapuheenjohtaja, varajäsen Leena Lehikoinen
Heleena Airola, varajäsen Jaakko Kajula
Salla Harjula, varajäsen Seppo Onkamo
Tuomo Haurunen, varajäsen Ilkka Viitala
Mona-Liisa Kantola, varajäsen Teija Salminen

Pekka Korpela, varajäsen Elina Jokela
Kari Niemelä, varajäsen Anne-Mari Harju
Maria Ämmälä, varajäsen Raija Vaarala

KOULULAUTAKUNTA

Rauni Mikkola puheenjohtaja, varajäsen Kaarlo Hautajärvi
Martti Niskala varapuheenjohtaja, varajäsen Oiva Lehikoinen
Anne Harju, varajäsen Salla Harjula
Kaisa Isojärvi, varajäsen Leila Kultanen
Elina Jokela, varajäsen Helena Katiska
Timo Jumisko, varajäsen Jouni Virkkula
Jarmo Kivelä, varajäsen Anna Maija Särkelä
Seppo Onkamo, varajä-

sen Reijo Hautajärvi
Teija Salminen, varajäsen Heta Aatsinki

KULTTUURI- JA VAPAA-AJAN LAUTAKUNTA

Elsa Selkälä puheenjohtaja, varajäsen Urpo Hautajärvi
Heimo Sova varapuheenjohtaja, varajäsen Olavi Kurvinen
Tenho Eteläaho, varajäsen Kaarlo Hautajärvi
Ahti Kantola, varajäsen Jorma Sarivaara
Leena Lehikoinen, varajäsen Leila Kultanen
Kirsi Salminen, varajäsen Helena Hänninen-Hakkainen
Aulis Uimari, varajäsen Mirjam Uutela
Raija Vaarala, varajäsen Pirjo Arola

Anna Maija Yrjänheikki, varajäsen Leena Niemelä

TEKNINEN LAUTAKUNTA

Veikko Lehikoinen puheenjohtaja, varajäsen Heino Keskitalo
Mikko Kujala varapuheenjohtaja, varajäsen Kaarlo Hautajärvi
Soile Heikkilä, varajäsen Niina Mattila
Martti Jokelainen, varajäsen Taisto Vuorela
Jaakko Kajula, varajäsen Raili Salla
Raija Kiiskinen, varajäsen Tuija Kääriäinen
Timo Kunnari, varajäsen Tenho Eteläaho
Heidi Nyman, varajäsen Marja Leena Hautajärvi
Raija Ämmälä, varajäsen Mirja Seppälä

Sallaan muuttaneet: Ludmila Anttila

Kuva: Päivi Lepoluoto

Ludmila on kotoisin Vienan Karjalasta. Hän on syntynyt siellä Kalevala-nimisessä kylässä. Kun Ludmila oli lapsi, karjalan kieli oli kielletty: sitä ei saanut käyttää koulussa eikä muutenkaan julkisesti. Ludmilan perheessä sitä puhuttiin vain kotona. "Myöhemmin karjalan kieltä on alkanut kuulua jo radiosakin", Ludmila toteaa. Ludmila muutti Sallaan Vienan Kemistä vuonna 1999 rakastuttuaan suomalaisen mieheen. Nykyään Ludmila asuu siis onnellisesti avioliitossaan Suomen Sallassa.

Ludmila on koulutukseltaan kirjanpitäjä. Hän ehti toimia ammatissaan Venäjällä 25 vuotta, kunnes jäi eläkkeelle. Ludmilan työuran aikana naisten eläkeikä oli 50 vuotta ja miesten 55 Pohjois-Venäjällä, kun taas Etelä-Venäjällä naiset jäivät eläkkeelle 55 vuoden iässä ja miehet kuusikymppisinä. Kyse oli arktisella alueella elämisen edusta,

josta oli muutakin hyötyä: peruspalkkaan, joka oli minimipalkka, sai palkan lisää jopa puolet. Sallassa Ludmila on työskennellyt Valintatalossa (nykyinen Siwa), Metlassa, Hopeaharjussa ja toimintakeskuksessa. Parhaillaan hän työskentelee kirjastossa.

Ludmila puhuu hyvin suomea. Hänen mielestään karjalaisuus on ollut hänelle hyvänä pohjana Suomen kielen oppimiselle. Hän opiskeli suomea kaksi neljän kuukauden kielikurssia ja suoritti yleisen kielitutkinnon hyvin arvosanoin. Hän on saanut Suomen kansalaisuuden vuonna 2004. Ludmila sanookin tuntevansa itsensä jotenkin suomalaisiksi, sillä hän kuuntelee suomalaista musiikkia ja lukee suomenkielisiä kirjoja. "Jo lapsuudessa kuunneltiin kotona suomalaista musiikkia", Ludmila muistelee. Hän pitää myös tanssimisesta ja on mielellään mukana yhteislaulutlaisuuksissa.

Ludmilan mielestä suurin ero venäläisten ja suomalaisten välillä näkyy kulttuurissa. Suomessa olosuhteet ovat toista kuin Venäjällä, jossa ei tiennyt, milloin asuntoon tuli vettä tai lämpöä. Jos vettä tuli, se piti lämmittää itse boilerissa. Suomessa on myös puhdasta, kun kunnalliset viranomaiset huolehtivat siisteydestä. Kun Ludmila asui Venäjällä, katuja puhdistettiin talkoilla, joita järjestettiin esimerkiksi keväällä ennen Vapun juhlaa. Talkoissa virastojen työntekijät siivosivat aina kulloisenkin kadunpätkän, jolla virasto sijaitsi. Ludmilan mielestä ihmiset ovat Venäjällä iloisempia, vaikka elämä on siellä vaikeampaa. "Venäläiset osaavat juhliä, kun taas suomalaiset ovat kuin kuoreissa, eivät avaudu helposti", Ludmila pohtii, mutta lisää, että Suomessa ja varsinkin Sallassa parasta ovat ihmiset. Rasismi ei Ludmila ole törmännyt. Lisäksi Suomi

tuntuu hyvin turvalliselta maalta.

Kun Ludmila muutti Sallaan, hänestä tuntui, kuin hän olisi muuttanut takaisin kotiseudulleen. Talvi ja kesän maisemat ovat samanlaiset kuin kotona Karjalassa, metsän marjatkin ovat samanlaisia. Ludmila viihtyy hyvin luonnossa, sillä hän pitää marjastamisesta, sienestämisestä ja kalastamisesta. Ludmilaa ujostutti hieman suomen kielellä puhuminen, sillä hän pelkäsi, että hänet ymmärretään väärin. Kieltä on puhuttava, jotta sitä oppii, Ludmila päätti ja pyysi tultuaan: "jos teen puheessa virheen, korjatkaa." Hyvin Ludmila onkin suomen kielen oppinut ja hänellä on jo paljon sallalaisia ystäviäkin. Ludmila vaikuttaa täysin Sallaan kotiutuneelta ja viihtyy täällä hyvin - toivotaan siis viihtymistä jatkossakin!

Päivi Lepoluoto

Jippu ja Jorma Elorinne konsertoivat Sallassa

Jorma Elorinne konsertoi tyttärensä Jipun kanssa Sallan kirkossa sunnuntaina 18.1.2008. Jorma toimii nykyään Sibeliuksen Akatemiassa yksinlaulun lehtorina. Hänen tyttärensä Merituuli eli Jippu on julkaissut tähän mennessä kaksi kultalevyä yltänyttä levyä. Kyselimme kuulumisia molemmilta.

JORMA:

Kerro hieman niistä ajoista kun asuit Sallassa.

Kursusta olen lähtöisin ja keskikoulun kävin täällä Sallassa. Siihen aikaan täällä asui n.13 000 ihmistä ja Kurssu oli vauras kylä, saha ja meijeri kukoistivat. Isäni oli seurakunnan diakoni ja kuljin hänen mukanaan hengellisissä tilaisuuksissa. Ne olivat tuohon aikaan todella suosittuja, nuorisotilaisuuksissa saattoi olla 200 henkeä. Niitä järjestettiin paljon.

Mikä on mieleenpainuvinta muistoa Sallasta?

Pakkasta oli 44 astetta. Siihen aikaan tukka piti nostaa sen aikaisilla tukka-aineilla korkealle, mutta se tukka-aine jämähti kovan pakkasen takia päähän. Eihän pipoa voinut pitää, muutoin se kampa olisi kärsinyt.

Mitä haluat sanoa sallalaisille?

Salla on rakas paikka minulle. Etenkin Sallan kirkko ja kalareissut Naruskalle ovat lähellä sydäntäni. Olen käynyt täällä vuodesta 1991 lähtien, 17 vuoden ajan. Olin mukava tavata joskus entisiä koulutovereitani.

Mikä on merkittävin saavutuksesi musiikkiuralla?

Savonlinnan oopperajuhlilla lauloin Aidassa. Yhdellä harjoituksella menin suoraan estradille ja ihmiset pitivät. Se oli hieno kokemus.

Mistä lähti kiinnostus oopperaan?

Näin ensimmäisen oopperan ollessani 19-vuotias, ja se lumosi minut täysin, kokonaisuudessaan.

Mistä sait idean tulla Sallaan yhteiskeikalle tyttäresi Merituulin eli taiteilijanimeltään Jipun kanssa?

Halusin esitellä tyttärelleni Sallan kirkon ja paikan, jossa itse olen nuoruuteni viettänyt. Olemme Merituulin kanssa esiintyneet yhdessä aikaisemmin jo useampaan otteeseen mm. isänpäiväkonsertissa ja joulukonsertissa. Olemme Merituulin kanssa laulaneet yhdessä hänen lapsuudestaan asti.

JIPPU:

Mistä tulee taiteilijanimi Jippu?

Veljeni keksintö elokuvasta Cremlins - riiviöt, näytin kuulemma yhdeltä niistä olioista.

Olet saavuttanut parit kultalevyt ja Emma-palkinnon, ovatko paineet menestymiseen kovat?

Paineet on kovat, mutta ei kannata pelätä, kaikki on herran kädessä. Ura ei tietysti voi olla vain nousujohteinen. Minulle on tärkeintä kunhan ihmiset vain tykkää käydä mun keikoilla. Nimenomaan se live-kokemus on tärkein.

Tuliko menestys sinulle yllätyksenä?

Tuli täysin yllätyksenä, mutta ei mennyt pää sekaisin. Pikemminkin selventyi.

Mistä saat ideat teksteihin? Joko on luomisen tuskaa kolmannelle levyille?

On tuskaa, minulla on viha-rakkaus -suhde tekstien tekemiseen, mutta en ole niin nöyrä, että laulaisin toisten biisejä. Vertaisin tekstien kirjoittamista synnyttämiseen ja tuottaja on kättilöni siinä hommassa.

Kuinka hyvin ihmiset tunnistavat sinut kadulla, häiritseekö se sinua?

Isommissa kaupungeissa tunnistavat, mutta minut tunnistetaan enemmän musiikin kautta kuin ulkonäön. En koe itseäni julkkikseksi.

Mikä jäi Sallasta mieleen?

Pieni kylä, makea poronkärstys, ihmiset palelee, ihana kirkko, kauniit lumikinokset, ihana tunnelma, paikka ihmisille, jotka eivät jaksa enää hulinoita.

Milloin tulet Sallaan seuraavan kerran esiintymään?

No, miten olisi ensi viikko (nauraa)? Olisi kyllä kiva päästä tänne joskus, kun ei ole talvi eikä kylmä.

JORMA JA JIPPU:

Millaista musiikkia kuuntelet ja kenen kanssa haluaisit esiintyä?

Jorma: Elvis, Johnny

Cash, amerikkalainen gospel ja liedit ovat mieleeni.

Jippu: Olen lähes kaikki-ruokainen, laidasta laitaan. Esimerkiksi Andrea Bocelli, Johnny Mitchell, Kotiteollisuus. Samalle lavalle haluaisin kotimaisista artisteista päästä ehdottomasti Vesa-Matti Loirin kanssa. Ulkomaalaisista Mariah Careyn.

Paras muisto yhteiskeikoilta?

Jorma ja Jippu yhteen äänen: paras yhteiskeikka oli nyt tämä Sallan kirkkokonsertti!

Jippu: Osasin mielestäni valita juuri oikeat kappaleet tälle keikalle, joskus niitä on haettu liian kaukaa.

Oli kiva aloittaa keikkailu juuri täältä Sallasta, olin 2 kuukautta keikkatauolla ja laulamatta, täytyy myöntää, että välillä olin kyllä tulla hulluksi.

Mitä ajattelit konsertin aikana?

Jippu: Ajattelin, että voi, miten hienosti mun isä osaa vielä laulaa ja osaa tehdä tällaisen popparinkin kansa keikkaa. Tämä keikka on muutenkin hyvä tapa yhdistää nuoret ja vanhat saman katon alle, kun yhdistetään poppia ja oopperaa.

Jorma: Ajattelin samoin, että tyttö vetää kyllä hyvin!

KELPO-hankeella tukea koulutyöhön

Sitä se todellakin on - kelpo hanke, joka on valtakunnallinen ja johon kuuluu 233 kuntaa. Hanke vastaa todelliseen tarpeeseen muuttaa käytäntöjä lasten erityistukeen. Hankeen rahoittajana ja liikkeellepanijana toimii opetushallitus, joka on havainnut että oppilaiden erityistuen tarpeen kasvu on perusopetuksessa jatkunut yli kymmenen vuoden ajan. Opetushallituksen ohjausryhmä ehdottaa mm. nykyistä käytäntöä muutettavaksi siten, että painopistettä siirretään aiempaa selkeämmin varhaiseen tukeen ja ennalta ehkäisevään toimintaan.

Kuva: Kaisa Isojärvi

Erityistä tukea voi tarvita kuka vain. Tukea voi tarvita vaikka vain väliaikaisesti tai vain yhdessä oppiaineessa. Myös motivaation lisäämiseksi oppilas voi tarvita tukea.

Sallassa hankkeen koordinoijana toimii Tuija Ikäläinen, jonka sydäntä lähellä on aina ollut se, että oppilaat saavat tukea tarvitsemansa määrän oppiakseen uusia asioita. Hän aloitti hankkeessa syksyllä 2008 ja ensimmäisiä tehtäviä oli koota kehittämistiimi, joka koostuu eri ammattiryhmien asiantuntijoista. Nämä ammattiryhmät ovat päivittäin tekemisissä lasten ja nuorten kanssa. Kehittämistiimiin kuuluu terveydenhoidon-, päivähoito-, sosiaali- ja opetushenkilöstöä. Lisäksi tiimin pohdituttavaksi tuodaan näkökulmia muiltakin opettajilta sekä vanhemmilta ja muulta lasten ja nuorten parissa henkilökunnalta.

Hankkeesta tiedottaminen oli Tuijan ensimmäisiä tehtäviä, jolloin hän kiersi Sallan kaikki koulut ja päiväkodit. Ensireaktio hankkeesta oli yleisesti ottaen hyvä, hankkeen edetessä eri tahot ovat havainneet työn tarpeelliseksi ja tärkeäksi. Hankkeen työnä on konkreettisten toimintatapojen, jotka voidaan ottaa heti käyttöön, kehittäminen.

Opettajia koulutetaan havaitsemaan tukea tarvitsevat oppilaat jo mahdollisimman varhain, jotta jokaisella oppilaalla olisi mahdollisuus saada tarvit-

semaansa tukea heti ongelmien ilmaannuttua. Näin luodaan lapselle turvallinen ympäristö oppia. Kun opettaja tunnistaa erilaiset oppijat ja temperamentit, hänen on helpompi ja miettiä ryhmälleen sopivaa oppimistapaa/ -ympäristöä. Opettajia koulutetaan hankkeen tiimoilta reflektimaan omia opetustapoja ja -tyylejä eli havaitsemaan oman käytöksensä vaikutusta eri oppilaisiin ja oppimiseen.

Hankkeen piiriin kuuluu kaikki aikuiset jotka ovat lapsen ja nuoren ympärillä, siis myös lasten vanhemmat. Kodin ja koulun yhteistyötä vahvistetaan hankkeen avulla. Vanhemmille järjestetään luentoja lapsen kasvun ja kehityksen tukemiseksi. Hankkeen järjestämä luentotilaisuus oli Minna Oulasmaan luento 9.1.09, jonne osallistui kiitettävästi noin 40 vanhempaa.

Kaiken kaikkiaan hankkeen tehtävänä on luoda puitteet sille, että varhainen puuttuminen toteutuisi. Lapsen sosiaalista kasvua tuetaan turvallisten aikuisten ympäröimänä. Aikuisten on annettava tilaa lapsen kasvaa rauhallisen aikuisen kanssa, joka ei itse hermostu lapsen ongelmaikäyttyymisestä. Aikuisen on ymmärrettävä, että lapsellakin on joskus huono päivä, ja siihen on hänelläkin oikeutensa.

Tiivistettynä hankkeella on kolme tavoitetta:

- varhainen tuki

- vanhemmuuden tukeminen
- kodin ja koulun yhteistyö

Tähänastisia hankkeen saavutuksia:

- Hanke on saanut hyvää palautetta koulutuspaivista
- Vanhemmuutta tukevaa koulutusta
- Moniammatillista yhteistyötä
- Verkostoitu muihin Lappin kuntiin – kokemusten vaihtoa
- Neuvolan ja päivähoitoon käyttöön on saatu oma arviointipaketti 5-vuotiaille
- Lasten ja nuorten kanssa toimivat tulevat kertomaan ongelmista opetuksessa sekä uusista ideoista
- Paikalliset toimijat ovat verkostoituneet
- Eri hallintokuntien verkostoitumista, päiväkotikoulu-neuvola yhteistyö

Tulevaisuuden toiveita Tuijalla on, että saataisiin lisärahoitusta hankkeelle koulutuksiin, vanhemmuuden tukemiseen ja toimintapäivään. Lisäksi hän toivoo, että koulujen vanhempainillat saataisiin toimiviksi ja halutuiksi tapahtumiksi vanhempien ja opettajien keskuudessa. Hanke mahdollisesti jatkuu vuoden 2010 loppuun.

Hankkeesta Tuija toivoo jäävän elämään käytännöt lapsen varhaisen tuen tarpeen havaitsemiseen ja toimintatapoja tarttua asi-

oihin. Lisäksi hän toivoo, että vanhempia tuettaisiin kasvamaan vahvaan vanhemmuuteen ja he olisivat verkostoituneita.

Vanhemmille Tuija antaa neuvoksi, ettei kannata loukkaantua, jos opettaja ilmaisee huolensa lapsen tunteista. Olkaa tyytyväisiä siitä, sillä silloin hänestä pidetään huolta!

Koululaisetkin ovat päässeet osallistumaan hankkeen kehitykseen. www.peda.net/veraja sivuilla on vielä nähtävissä kyselylomake, jossa kysytään koululaisten mielipidettä siitä millainen hyvä opettaja on, mikä on opettajan paras ominaisuus. Lisäksi kysytään, miten opit parhaiten ja milloin oppiminen on vaikeinta sekä mikä kuvaa oppimistasi parhaiten.

Vastaukset olivat järkeviä ja asiallisia: oppilaat halusivat sellaisen opettajan, joka kuuntelee ja keskustele, opettajan pitää pystyä pitämään luokka kurissa ja opettaa. Yläkoululaisten vastauksissa monet kertoivat oppimisen olevan vaikeinta silloin, kun oli väsymystä ja päänsärkyä. Kaikilla luokka-asteilla opettajan parhaimmiksi ominaisuuksiksi luettiin huumorintajuisuus, jämäptiys ja oikeudenmukaisuus.

Suurin osa sallalaisista koululaisista vastasi kyselyyn. Tarkemmat tulokset oppilaat saavat kevään aikana. Tuijalle voit laittaa sähköpostia aiheesta osoitteeseen tuija.ikalainen@salla.fi

Kisavalmistelut hyvässä vauhdissa

Pyhätunturilta tammi-kuussa käynnistynyt Audi cup palaa takaisin Lappiin 21.-22.3. jolloin Sallassa kisataan kierteen neljännessä osakilpailussa pujottelussa ja suurpujottelussa. Kisoihin odotetaan yli 200 juniorilaskijaa. Mukanaan he tuovat runsaan joukon huoltajia ja valmentajia.

Audi Cup on alppilajien valtakunnallinen alppihiihtokilpailu, jossa kisaavat sarjat alle 13-, 15- ja alle 17-vuotiaat. Kisaviikonloppu on kaikkiaan viisi. Kilpailijat saavat pisteitä maailmancupin pistelaskun mukaisesti. Audi Finland mahdollistaa sarjojen parhaiden leirityksen Euroopan jäätiköillä lokakuussa vuosittain.

Kisaorganisaatio on jo hyvässä vauhdissa val-

mistelemassa maaliskuista kisaviikonloppua. Kisojen järjestäjinä toimivat paikallinen urheiluseura Sallan Karhut yhteistyökumppaninaan Ruka Slalom, käytännössä siis urheilijoiden vanhemmat ja muut taustajoukot. Yhteistyölle onkin hyvät pohjat, sillä yhteistyökumppanit ovat tulleet tutuiksi talven aikana Sallatunturilla pidetyissä lukuisissa yhteisissä harjoituksissa.

Sallatunturi on tuttu treenipaikka monelle kilpailijalle. Vaihteleva rinneprofiili mahdollistaa monenikäisten harjoittelun Sallatunturin rinteillä ja Eurooppa cup:n osakilpailuista tuttu ja vaativa Erikoispujottelurinne EP tarjoaa haastetta taitavammallekin laskijalle. Monipuolinen

liikuntahalli ja Hotelli Reivontulen kylpyläpalvelut lisäävät entisestään Sallatunturin houkuttelevuutta harjoittelu- ja kisapaikkana.

Sallassa on totuttu kilpailemaan pakkassäissä, mutta tänä vuonna kilpailun ajankohta maaliskuun loppupuolella lupaa hyvää. Yleisöä toivotaankin saapuvan runsaasti paikalle kannustamaan junioreita. Kilpailuihin on yleisöllä vapaa pääsy. Kisa käydään eturinteen Välirinteessä alkaen klo 9.15.

Maaliskuiseen Audi cup:n osakilpailuun odotetaan yli 200 juniorilaskijaa.

Sallan hyvinvointi-henkilöhahmo

Palstalla tutustutaan Sallassa toimiviin ja työskenteleviin henkilöihin, sekä heidän toimiinsa hyvinvoinnin näkökulmasta.

Kuka ja mikä olet, ja mitä työsi tai toimesi järjestöissä pitää sisällään?

Olen Eira Niemi-Hautala, pesulayrittäjä sekä Sallan kulttuuri- ja vapaa-ajanlautakunnan jäsen.

Miten hyvinvointi-näkökulma näkyy omassa työskentelyssäsi?

Liikunnalla on suuri merkitys yleiseen hyvinvointiin. Työ pesulassa on fyysistä, säännöllinen liikunta auttaa jaksamaan työn tuomat rasitukset.

Millä tavoin edistät henkilökohtaista hyvinvointiasi? Entä lähipiirisi hyvinvointia?

Käyn säännöllisesti Sallan Liikuntakeskuksen ohjatuissa ryhmissä. Sinne on helppo lähteä yksinkin. Fyysisen hyödyn lisäksi liikunta edistää myös henkistä hyvinvointia. Saa hetken itselleen, eikä tarvitse ajatella mitään. Yritän kannustaa läheisiäniikin liikuttamaan.

Mitkä palvelut tukevat kuntalaisten hyvinvointiamien toimiesi näkökulmasta, ja mitä oleellisia palveluita puuttuu?

Sallassa on hyvät ja monipuoliset liikuntapalvelut. Mieleeni ei tule mitään puuttuvaa palvelua.

Millä keinoilla motivoisit kuntalaisia henkilökohtaiseen ja omaehtoiseen hyvinvoinnin edistämiseen?

Motivointi on vaikeaa. Kyllähän se niin on että esimerkiksi liikkuminen on jokaisesta itsestään kiinni. Tarjonnasta ei kyllä ole puutetta.

Kenet haastaisit seuraavaksi hyvinvointi-henkilöhahmoksi?

Sallan Yrittäjien puheenjohtajan Juha Onkamon.

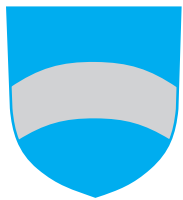
Kuva: Eerika Tuomas

Euroopan unioni
Euroopan sosiaalirahasto

Vipuvoimaa
EU:lta

Sallan kunta esittäytyy

Teknistä toimistoa voidaan verrata puuseppään vanhan lauluvärsyn sanoin. "Jos elää kuolla tahdotaan, puuseppä aina tarvitaan". Toimiston toiminta-ajatus kirjattiin reilut kymmenen vuotta sitten seuraavasti: "Tekninen toimisto ylläpitää ja kehittää terveellistä, viihtyisää, toimivaa ja turvallista elinympäristöä." Mitä tämä merkitsee kuntalaisen, lomalaisen tai elinkeinonharjoittajan kannalta?

Mietitään sitä vaikka pienen tarinan kautta. Talviaamuna asukas herää huoneessaan ja katsoo ulos. Siellä loistavat katuvalot, tie tai katu on aurattu ja ympäristön asukkaat kii-rehtivät töihin, kouluun ja kuka minnekin.

Teknisessä toimistossa huolehditaan, että kadut, yksityistiet, tori jne. ovat olemassa ja niiden kunnossapito toimii kaikkialla siellä, missä asutaan. Määräajoin suunnitellaan reitit, määritellään laatuolosuhteet, julkisen tarjouskilpailun kautta valitaan tekijät, johdetaan ja valvotaan toimintaa.

Aamutoimiin tarvitaan puhdasta vettä, jonka toimitti aiemmin teknisen toimiston vesilaitos, nyt kunnan omistama yhtiö. Toistaiseksi töistä vesilaitoksella vastaa osaksi tekninen toimisto. Huolehditaan, että vettä saadaan tasaisesti ja valvotaan veden laatua. Jätevedet johdetaan puhdistamolle, jossa ne käsitellään normien ja säännösten mukaisesti.

Kunnan yleinen vesihuollon kehittämissuunnitelma

laaditaan teknisessä toimistossa ja sen hyväksyy valtuusto. Kylien vesiosuuskunnat toimivat itsenäisesti, mutta niidenkin osalta yleisistä suunnitelmista vastaa kunta.

Lapset menevät kouluun ja nuoremmat ehkä leikki-paikalle. Yleiset leikkipaikat suunnittelee, rakentaa ja ylläpitää tekninen toimisto. Kiinteistöt vastaavat omista omilla tonteillaan. Kunnan kiinteistöt ja niiden piha-alueet on rakennettu ja ylläpidetään teknisen toimiston toimesta. Valaistuksesta ja muista sähköisistä järjestelmistä ja tiedonsiirtoverkoista vastaavat sähköasentajat. Ilmastointi- ja lämmityslaitteiden sekä lukitusjärjestelmien kunnosta, säädöstä ja päivittäisestä ohjauksesta vastaavat kiinteistöhoitajat. Siivoojat siivoavat kouluissa, virastoissa, päiväkodilla ja kerrostaloissa. Keittiöillä henkilöstö valmistaa satoja ruoka-annoksia oppilaille, terveyskeskuksen potilaille, vanhuksille, kotipalveluun, päiväkotiin ja työpaikkaruokailuun päivittäin, hekin teknisen toimiston väkeä nykyään.

Kun päivä valkenee, alkaa hiihtoladuilla liikkuu hiihtäjiä. Urheilu- ja liikuntapaikkojen rakentamista ja kunnossapitoa hoidetaan tiiviissä yhteistyössä liikunta- ja vapaa-aikatoimen kanssa, joka vastaa varsinaisesta toiminnasta. Reittien ja liikuntapaikkojen suunnittelu ja rakentaminen on jatkuva prosessi; erilaisten tarpeitten kar-toittamista ja uusien suunnit-

nittelua. Tärkeimmät reitit vahvistaa tekninen lautakunta tai ympäristökeskus. Ne merkitään maanmittauslaitoksen rasiitteiksi kiinteistörekisteriin, jotta taataan reittien pysyvyys.

Päivällä käydään ostoksilla. Kaupasta saadaan tuoreita ruoka-aineita. Niiden turvallisuutta, terveellisyttä ja laatua tuotannossa, jalostuksessa, kaupan hyllyllä, keittiöissä ja ravintoloissa valvovat kunnan ympäristöterveydenhuollon asiantuntijat eli terveystarkastaja ja eläinlääkärit. Tehtäviin kuuluu myös asuntojen, liikunta- ja leikkipaikkojen, kokoon-tumishuoneitten, sekä talousveden valvonta, sekä yleinen ympäristön suoje-lu ja jätehuolto, eläinsuojelu, eläinten terveys ja hyvinvointi sekä se, etteivät eläinperäiset taudit uhkaa ihmisiä. Ohjeilla ja neuvoilla he pyrkivät siihen, että toiminta täyttää vaatimukset. Ympäristön kohdistu-va toiminta voi myös vaatia ympäristöluvan hakemista kunnan tekniseltä lautakunnalta tai ympäristölupavirastolta.

Kunnan alueen yhdyskuntasuunnittelusta vastaa tekninen toimisto. Eri osajat yhdessä ulkopuolisten suunnittelijoiden kanssa miettivät mitkä alueet käyvät parhaiten eri maan-käyttötarkoituksiin ja kera-ävät aineistoa päätösten pohjaksi. Päätöksiä tekevät kunnanhallituksen alainen viranhaltijoista ja luottamusmiehistä koostuva kaavatoimikunta, kunnanhal-litus ja valtuusto. Laissa on

Kuva: Kaisa Isojärvi

Teknisen toimiston väkeä, henkilöt vasemmalta: edessä Pirjo Korhonen terveysvalvonnan johtaja/ eläinlääkäri, Olli Aatsinki kunnanrakennusmestari, Erkki Yrjänheikki rakennustarkastaja ja Oili Hourula ruokapalvelupäällikkö, keskellä Virve Korhonen eläinlääkäri, Lahja Alajeiesiö ympäristö- ja terveystarkastaja, Mervi Soukka apulaiskanslisti, Anneli Vaarala kanslisti, Eija Peltoperä toimistovirkailija, takana Jouko Piisilä mittausyönjohtaja, Kauko Hautaniemi vastaava kiinteistöhoitaja, Kyösti Kangas sähkömestari, Ismo Seppälä rakennusmestari, Eija Juntila siivoustyönjohtaja, Pekka Korpela alikonemestari ja Ari Kivellä rakennusmestari.

kaikille kansalaisille taattu laajat mahdollisuudet osallistua yhdyskunnan suunnitteluun. Siitä on pidettävä tarkoin huolta.

Kun on tarve rakentaa tai ottaa maa-aineksia jne, haetaan lupa rakennusvalvonnasta. Rakennustarkastaja tarkastaa, että hakemus on kaavan mukainen tai täyttää kunnanvaltuuston hyväksymän rakennusjär-jestyksen, rakennusmäärä-ysten ja lain vaatimukset ja hakijan asiantuntijat ovat riittävän päteviä. Asiantuntija-apua antavat mm. palopäällikkö ja palotar-kastaja Lapin pelastuslai-toksen Sallan asemalta, sekä terveystarkastaja ja

eläinlääkäri. Jos kaavoista, määräyksistä tai rakennus-kiellosta on tarve poiketa, haetaan poikkeamislupa tekniseltä lautakunnalta tai ympäristökeskukselta.

Rakennustarkastaja tai suuremmissa kohteissa lautakunta myöntävät rakennus- tai muun luvan ja prosessi päättyy loppu-katselmuksen. Rakennus-valvonnassa ylläpidetään kunnan rakennus- ja lu-parekisteriä yhteistyössä väestörekisterikeskuksen ja muitten viranomaisten kanssa.

Iltapäivällä palaavat kou-lulaiset koulusta, työssä-käyvät työstä ja toiset ehkä asioiltaan. He kulkevat

jalan, polkupyörällä, jouk-koliikenteessä tai omalla autolla. Illalla mennään harrastuksiin. Joka puolella on rakennettu ympäristö, jonka maisemia katsellaan ja vaalitaan, jota ylläpide-tään ja huolletaan. Jonkun täytyy olla sillä töin.

Kun asiat ovat kunnossa, ei teknisen toimiston ole-massaoloa huomata, mutta heti kun jokin asia ei pelaa, meidät muistetaan ja puhe-limet alkavat soida. Olem-me täällä sitä varten, että panemme asian kuntoon, jos se sitä vaatii.

Erkki Yrjänheikki

Venyttyäydä välkyksi tai virittäydä viihteellä Sallan kirjaston avulla!

Tiesitkö, että kirjastossa voi tehdä muutakin kuin lainata kirjoja? Meillä saa käyttää tietokoneita, luekella lehtiä, tutkailla kirjoja tai vaikkapa nuotteja tai olla ihan muuten vaan. Muutakin tapahtuu: kirjastossa on ollut esimerkiksi runoiltaa ja kirjakahvilaa. Vaihtuvissa aineistonäyttelyissä on esillä kirjastoaineistoa eri teemoista. Lisäksi on hyvä muistaa, että me kirjastolaiset olemme tiedonhaun ammattilaisia, joten voit kääntyä puoleemme hankalissakin kysymyksissä. Meiltä on pyydetty esimerkiksi tietoja Aatsingin vanhainkodilta 1950-luvulla ostetusta raanusta ja sodanjälkeisten talojen tyyppiirustuksia. Tällaiset tiedonhakutehtävät ovat oikeaa salapoliisityötä, joissa pieninkin johtolanka tutkitaan, joten aikaa saattaa kulua tovi tolkkua.

Dvd-levyjen tarjontaa pyritään lisäämään, vaikka elokuvat ovatkin kirjastolle paljon kalliimpia kuin tavalliselle kansalaiselle. Kirjastojen täytyy maksaa elokuvien lainausoikeuksista, joten yksi lainausoikeudet sisältävä dvd saattaa maksaa kirjastolle sadankin euron kieppeillä! Tänä keväänä kirjaston dvd-valikoimaan on tulossa esimerkiksi uusia kotimaisia elokuvia, mm. "Pääntalo" ja "Tummien perhosten koti".

Sallassa harrastetaan paljon musiikkia, ja kirjastosta löytyy tähän hyviä apuvälineitä. Soittimia meiltä ei

saa lainaksi, mutta cd-levyjä ja nuotteja löytyy ja niitä pyritään ostamaan lisää. Jos et löydä sitä, mitä kaipaavat, kannattaa esittää toive kirjaston henkilökunnalle, niin voimme yrittää hankkia kaipaamasi aineiston kirjastolle omaksi ja sinulle lainattavaksi. Vanhempaa aineistoa voi olla hankalaa saada, mutta yleensä se löytyy jostakin Suomen kirjastosta, jolloin se voidaan kaukolainata sinulle. Tällöin siitä peritään pieni maksu.

Uutta kirjastoaineistoa tulee meille usein, joten joudumme poisteamaan epäkelvää aineistoa melkoiset määrät, jotta kaikki mahtuisi hyllyihin. Kirjastossa onkin usein myynnissä poistokirjoja, sillä muuten me hukkuisimme niihin. Kirjastossa kannattaa siis katsastaa poistokirjojen pöytä, sillä siellä voi piillä vaikka minkälaisia löytöjä.

Maanantaisin ja tiistaisin kirjasto on auki kello 19.00 asti, keskiviikosta perjantaihin kello 17.00 saakka. Avaamme kello 11.00. Me Sallan kirjastolaiset toivomme sinut lämpimästi tervetulleeksi kirjastoomme. Toimintaa koskevat ideat, ruusut tai risut ovat enemmän kuin tervetulleita. Niitä voi lähettää sähköpostilla osoitteeseen kirjasto@salla.fi tai soittamalla numeroon 040 831 8006 kirjaston aukioloaikana.

Päivi Lepoluoto

Sallan tiedotuslehti 1-2009

Toimitus:	Sallan kunta
Päätoimittaja:	Marja Myllykangas, marja.myllykangas@salla.fi
Työryhmä:	Paula Aspholm-Heimonen, Oili Hourula, Kaisa Isojärvi, Kauko Kellokumpu, Päivi Lepoluoto, Noora Peltoperä, Irene Schroderus, Suvi Seppälä, Nina Sipola, Eerika Tuomas, Hanna Vuonnala, Maria Ämmälä
Taitto:	Koillismaan Kirjapaino Oy, Kuusamo
Paino:	Kisapaino, Kiuruvesi 2009
Lehti ilmestyy	Viikoilla 7 - 28 - 37 ja 49

Sallan tapahtumakalenteri -jotta aika ei kävisi pitkäksi-

AIKA	TAPAHTUMA
17.2. klo 18	SPR:n ystäväpalvelun runo ja lauluilta Vapaa-ajantalo Sallansuussa, vetäjä Mirja Helenius
21.2. klo 18	oopperamatka Kuusamoon Hinta 20 € sis. liput ja matkat
8.3. klo 12-15	naistenpäivänä asiaa naisille Sallansuussa hintaa 5 € sis. salattilounaan Akkavaarassa
29.3. klo 19	"kohti kesää" konsertti, Team Tusina Sallansuussa, liput 5 €

SALLAN MUSIIKKIPÄIVÄT 2009 ROCKista GOSPELIin

9.4. klo 13.15	Simodeus rock-konsertti 1950-luvulta tähän päivään Sallantunturin koululla
9.4. klo 19	Country-ilta Sallan poropuistossa mm. Simodeus, countrytanssijat, live-country, liput 5 €
11.4. klo 18	East rock Sallan Liikuntakeskuksessa
13.4. klo 18	Gospel-konsertti: Elina Vettenranta Sallan kirkossa, liput 10 €

Tässä lehden painoon mennessä sovitut tapahtumat.
Muutokset ja lisäykset löytyvät www.salla.fi/tapahtumat
tai soittamalla numeroon 0400-256 711

Pidämme oikeudet muutoksiin

Naisten päivänä naisten juttuja..

sti 8.3.2009

Vapaa-ajantalo Sallansuussa
Klo 12-15

terveyttä, haaveutta, naisuutta,
puhutta, esittelyjä... tule
katsomaan ja kokemaan!

Liput 5 € (sis. salattilounaan Akkavaarassa.
Ilmoittautuminen 5.3. mennessä, puh. 0400-
256711 tai 0400-927890)

Hyvää naistenpäivää!
Järj. kulttuuritoimi

Aitoa hyvää oloa tunturin juurella

Kylpylähotelli Revontuli,
kaikki palvelut vain parin askeleen päässä.

Uusittu tunnelmallinen ravintola Revontuli tarjoaa
hyvää ruokaa ja illan viihdettä.

Tanssit tiistaisin ja torstaisin helmi - huhtikuussa!

Keloravintolassa jyrää SKI-ROCK SALLA 25.-28.3.
huippuesiintyjät, tule mukaan!

Erittäin Sallinen Oy • Revontulentie 2, 98900 SALLA
Puh. 016-879 711 • Fax 016 837 760 • revontuli@salla.fi • www.hotellirevontuli.fi

Esittelyssä: Erittäin Sallinen Oy

Meidän sallalaisten vanha laskettelukeskus Sallatunturi, jossa järjestettiin urheiluseura Sallan Karhujen toimesta syöksylaskun ja pujottelun SM-kilpailut jo vuonna 1936–1937, jäi venäläisille välirauhansopimuksessa vuonna 1944. Silloisesta Märkäjärven kylästä tuli uusi kirkonkylä 1948 ja lopulta vuonna 1960 alettiin rakentaa myös uutta laskettelukeskusta kirkonkylän lähellä sijaitsevaan Pyhäntunturiin joka sai kutsumanimikseen Sallatunturi

Vanhan Sallatunturin matkailuperinteitä jatkavan uuden Sallatunturin juurelle rakennettiin **hotelli Revontuli** vuonna 1974. Pieni ja kodikas hotelli on nyt uudistettu **kylpylähotelliksi**. À la Carte -ravintola tarjoaa lappilaisia herkkuja valmistettuna perinteisistä, paikallisista raaka-aineista. Ravintolassa tarjotaan aamiainen, päivällinen ja tilattaessa lounas. Iltaohjelmaa järjestetään kaksi kertaa viikossa kevät-sesongin aikaan, jolloin ravintola sulkee ovensa vasta klo 3 yöllä. Myös kesäisin Salla-päivänä Revontulussa on perinteisesti järjestetty tanssit. Kylpylähotellissa on 26 hyvinvarusteltua 2 hengen hotellihuonetta. Lisäksi on 31 erikokoista mökkiä vuokrattavaksi.

Sallatunturi on kasvussa oleva hiihto- ja lomakeskus, jossa on 15 eri vaikeusasteista rinnettä, niin vasta-alkajille kuin vauhtia vaativillekin. Rinteistä 11 on valaistuja. Hiihtolatuja Sallatunturin alueella on noin

80 km, joista valaistuja on 35 km. Talvisia aktiviteetteja Sallatunturi tarjoaa lasketteluun ja hiihdon lisäksi mm. poro-, koira-, moottorikelkka- ja lumikenkäsafareita. Kesällä Sallatunturin aktiviteettitarjontaan kuuluu mm. patikontia, retkeilyä, kalastusta, melontaa, mönkijäsfareja ja metsästysretkiä.

Tunturin kupeessa rinteiden läheisyydessä on kaksi levähdyspistettä: **Itäkota** itärinteiden alapuolella ja **Keloravintola** eturinteellä. **Itäkodasta** saat juotavaa ja pientä hiukopala laskettelu lomassa, pienen kotapubin vieressä on katettu tuli-paikka jossa asiakkaat voivat avotulen ääressä nautiskella auringonpaisteesta ja vaikka grillimakkarasta. **Keloravintola** tarjoaa hiihtosesongin aikana lounasbuffén, pizaa, pastaa, hampurilaisia ja hauskanpitoa. Keloravintola tarjoaa lisäksi iltaohjelmaa joka sunnuntai Karaoke, erilaisia bändejä viikolla sekä suurena tapahtumana Ski-Rock viikolla 13.

Sallinen maja on yksi neljästä Erittäin sallaiset Oy:n ravintolasta. Ravintola sijaitsee Sallatunturin ja Sallan kirkonkylän puolellavälissä. Se toimii matkailijoille sekä sallalaisille lounasravintolana ja hiihtäjille ja kelkkailijoille tautokopaikan. Tiloja voi myös varata yksityistilaisuuksiin. Kaikissa Erittäin Sallaiset Oy:n ravintoloissa on A-oi-keudet.

Sallatunturiin tule joka vuosi usea tuhat matkailijaa joista puolet on suomalaisia. Kasvavana ryhmänä ovat espanjalaiset ja venäläiset. Lisäksi tunturilla käy säännöllisesti myös hollantilaisia ja brittejä, vähemmän muita kansallisuuksia. Matkailijat haluavat kokea elämyksiä erilaisten ohjelmanpalveluiden kautta. Poropuisto tarjoaa monenlaista aktiviteettiä. Erittäin Sallaiset Oy:n toimitusjohtajan Seppäsen Jussin mielestä kaikkea on riittävästi, mutta jos jotakin pitäisi saada lisää niin

aitoja ja alkuperäisiä lapin elämyksiä. Kaikki ideat otetaan kiitollisina vastaan. Myös alppiseurat ovat tunturin säännöllisiä käyttäjiä, he pitävät Sallatunturia yhtenä Suomen parhaimmista harjoittelupaikoista.

Kaikesta kasvusta huolimatta Sallatunturin kehityksen linja halutaan pitää hillittynä. Tunturi halutaan pitää turvallisena ja perheystävällisenä jonne jatkossakin on mukava tulla pienten lasten kanssa viettämään hetki lapin rikkumattomassa rauhassa.

Tarkempia tietoja aiheesta www.hotellirevontuli.fi

FAKTAT

Erittäin Sallinen Oy on perustettu 10.3.2008, varsinainen toiminta alkoi 1.6.2008. Yritys vuokrasi tilat Sallan Tunturipalvelu Oy:lta ja kaikki entiset työntekijät siirtyivät uuteen yritykseen.

Ympräriivuoitisia työntekijöitä on tällä hetkellä keskimäärin 25. Sesonkina työntekijämäärä miltei tuplaantuu kun työntekijöitä palkataan 20 lisää. Työntekijöistä suurin osa on paikkakuntalaisia, vain neljä on ulkopaikkakuntalaisia sesonkityöntekijöitä. Näin ollen Erittäin Sallinen Oy on yksi suurimmista yksityisistä työllistäjistä Sallassa.

Sohvi Virkkula toi Sallaan nuorten SM-pujottelussa pronssia

18.1.2009 Tottorakalla Rovaniemellä käydyissä nuorten SM-pujotteluissa Lotta Toivonen voitti mestaruuden 17-vuotiaissa. Hän piti toiseksi sijoituneen Espoo Slalomin Johanna Tikkasen takanaan 1,40 sekunnilla. Sallan Karhujen Sohvi Virkkula otti yllättäen pronssia. (Lapin kansa 18.1.2009)

Palkintojen jako sinänsä oli erikoinen toimitus. Alppihiihto on nimittäin eronnut hiihtoliitosta doping-skandaalien vuoksi äskettäin eikä ole ehtinyt hankkia mitaleita kilpailijoille. Niinpä palkintojenjaon yhteydessä ei ollut kuin yhden mitalit mitä sitten vain käytettiin kolmen parhaan kaulalla ja riisuttiin heti pois kun kilpailijat laskeutuivat palkintopallilta ja kuvat oli otettu. Sohvilla tietenkin harmittaa, sillä tämä oli ensimmäinen SM-mitali, jonka hän on koskaan saanut. Eikä niitä ole montaa Sallaan muutenkaan tuotu.

Edellinen mitali on tullut Sallaan 13-vuotta sitten.

Mitali ei ole helpon takana, se vaati kovaa työtä ja keskittymistä. 15-vuotias Sohvi on kuulunut nyt 2 vuotta Rukan alppikoulun 8/9-tiimiin. Alppikoulun ohjelman mukaisesti hän tekee kuiva- sekä rinneharjoituksia miltei joka päivä. Alppikoulu kiertää eri laskettelukeskuksia jopa Sveitsissä asti, kuitenkin Sohvin mielestä paras paikka harjoitella on Sallatunturi. Sallatunturin väki on suhtautunut myönteisesti kilpalaskijoihin ja antaa heille ratavuoroja koululaisille

sopivaan aikaan. Hauskinta Sohvista on tehdä vaativat kuivatreenit yhdessä Sallan Karhujen muiden urheilijoiden kanssa Sallan liikuntakeskuksessa.

Alppikouluun Sohvi hakeutui valintatestien kautta. Alppikoulun leireillä hän saa ikäkaudelleen sopivaa ja korkeatasoista valmennusta. Lisäksi hän on viime kuukaudet harjoitellut yhdessä Paloniemen Martin ja hänen poikansa Santerin kanssa. Ruka Slalomia edustava Santeri on tuore 17-vuotiaiden tupla Suomen mestari, joka on erityisen mieltynyt tree-naamaan Sallatunturilla. Pitkänajan tavoitteena Sohvilla on päästä edustamaan Suomea suurissa kisoissa kuten Eurooppa Cup tai jopa Maaailman Cup.

Sohvi on kotoisin Sallan Kurijoelta ja käy Sallatun-

turin koulun 9 luokkaa. Perheeseen kuuluu äiti Päivi ja isä Risto sekä veljet Santeri ja Samuli. Äidin myötävaikutuksella Sohvi on aloittanut pujotteluharrastuksensa jo 4-vuotiaana, kun äiti oli hiihdonopettajana Ylläksellä. Sallassa valmentajana on ollut aluksi Tuuhan Arto ja myöhemmin mukaan tuli myös äiti Päivi Virkkula. Lisäksi tukena on ollut muu perhe, pappa ja muut isovanhemmat, seura Sallan Karhut sekä ystävät ja tuttavat. Lisäksi alppikoululaiset toimittavat lehteä josta mainostuotot käytetään urheilijoiden hyväksi ja on Sohvilla jo omakin sponsori Spy-laskettelulasimerkki. Ilman tukijoukkojen apua ei harrastuksesta olisi tullut mitään.

Koulunkäynti on tietysti hankaloitunut harrastuksen myötä, mutta Sohvi

opiskelee itsenäisesti leirien aikanakin ja yleensä ehtii muiden oppilaiden kanssa suorittaa eri aineiden koikeita. Kaikesta huolimatta koulu on mennyt hyvin ja osuutta asiaan on varmaankin opettajien suopealla suhtautumisella Sohvin harrastusta kohtaan, jonka vuoksi hän joutuu olemaan paljon pois koulutunneilta.

Kiireinen alppihiihtäjä ehtii vielä harrastamaan musiikkiakin. Sohvi opiskelee musiikkiopistossa poikkihuilun soittoa, hän taitaa myös monen muun instrumentin käytön kuten basso, kitara, piano ja rummut. Lempiharrastuksiin kuuluu myös lukeminen.

Ensi syksynä Sohvi toivoo voivansa aloittaa opinnot Alppilukiassa Kuusamosa. Ammattitöiveena tällä hetkellä on fysioterapeutin tai opettajan tutkinto.

Keskeltä Naruskaa

Tämä on kertomus Naruskasta, tuosta Sallan pohjoisimmasta kylästä, jonka sydän on mahtava Karhutunturi ja jonka sielu on kylän läpi kiemurteleva kirkasvetinen Naruskajoki. Tästä jutusta et löydä faktoja etkä täsmätietoa, et kylän historiaa etkä tulevaisuutta. Tämä on kertomus siitä miten Naruska tuli elämään ja miten minä tulin Naruskalle. Vastuun siirrän lukijalle näin juttuni ensimetreillä.

VUONNA 1997

...kuuluin siihen kansanosaan, joka ei ollut koskaan edes kuullut Naruskasta.

30 ensimmäistä elonvuottani olin pyörinyt eteläsuomen vilinässä. Tuntemattomat olivat tulleet pintapuolisesti tutuiksi suurten hiihtokeskusten kautta. Lapin tuntemukseni oli heikompi kuin huono. Lääkäriksi valmistumisen jälkeen tulevaisuus oli kuin tyhjä paperi. Miellessäni kaihersti outo halu lähteä mahdollisimman

kauas. Pettyneenä siitä, että eivät huolineet vasta valmistunutta "lääkärinplanttua" kehitysmäihin, selasin painotuoretta lääkärilehteä. Siinä se sitten oli. Pieni ja vaatimaton ilmoitus lääkärilehden viimeisen sivun alanurkassa. Sijaista hakivat Sallan terveyskeskukseen. Vilkaistu karttaan ja päätös oli valmis. Elämäni tärkein päätös oli tehty.

JUNAN TUOMANA

...saavuini Rovaniemelle. Pieni henkilöautoni oli pakattu katosta lattiaan ja takaluukun täytti 7 kk ikäinen doggipentu Väinö. Oli tammikuun alku ja maisemat upean sinivioletin kaamoksen sävyttämät. Elohopea oli pudonnut 30 astetta miinukselle kaartaessani Sallan terveyskeskuksen pihalle. Kolmen kuukauden pestini terveyskeskuslääkärin sijaisena oli alkamassa ja siinä minä seisoin poliklinikan ovenpielessä sielu jännityksestä väristen. Topeva sairaanhoitajatar otti minut vastaan, ohjasi

asuntoon ja perehdytti talon tavoille. Ensihetkissä ja päivissä oli jotain perinkummallista. Vaikka koti oli kiskojen kolkutellesa jäänyt 1000 kilometrin päähän, tuntui silti kuin olisin kotiini tullut!

NAURAVAT SILMÄT

Kuukauden päivät harjoittelin pohjoisessa asumista ennen ensikosketustani Naruskaan. Nauravasilmäiseltä poromieheltä saamieni lähes ylimalkaisten ohjeiden perusteella olin kuitenkin lähtenyt matkaa taitamaan. Nauravat silmät olin edellisenä päivänä tavannut kirkonkylän kulmilla ja tyynen päätäväisesti olin autoni nokan kääntänyt aamusella kohti Naruskaa. "Poroja valokuvaamaan" kuului virallinen matkaselitys. Pitkän tovin ajettuani ja useamman käännöksen tehtyäni saavuini vihdoinkin Naruskaan taajamaan. Kylän alkamisen kunniaksi on tielaitos ripustanut tienvarteen mahtipontisen Naruska-kyllin. Hu-

vittavaa sinänsä on, että tuon surullisenkuuluisan kyllin jälkeen pitää rohkeasti edetä vielä useamman kilometrin matkan ennen kuin ensimmäistäkään taloa osuu näköpiiriin! Sovitaan, että kyllin kohdalla takaviistossa vasemmalla puuston suojassa piileskelevää taloa ei lasketa mukaan. Hyvät olivat kuitenkin saamani ohjeet ja punainen talo poroineen löytyi juuri ohjeissa luvatussa mutkasta.

MUUTAMA VALOKUVA

...tuli varmasti poroistakin otettua. Enimmäkseen taisin kuitenkin filmata niitä nauravia silmiä. Sen verran mukavilta ne silmät sitten tuntuivatkin, että kolmen kuukauden työpestin loppuessa oli varsin haikaa kääntää autoni takaisin kohti etelän kotikonttujen.

Niin siinä sitten kävikin, että pohjoisen elämää koettuani, elo etelässä ei enää tuntunut mieleiseltä. Se oli juhanuksen seutuormani lopulta kääntyi Naruskantielle. Elämä muuttui kertaheitolla. Taakse jäi kiireinen pintaliito ja etelän hektinen elämänrytmi. Edessä avautui uudet tuulet ja uudet erilaiset mahdollisuudet. Työarkea luvattiin alusta asti turvallisentuntuisissa päätöksissä, jotka vuosien varrella muuttuivat pysyväksi terveyskeskuslääkärin viraksi.

Suomenkielen taidosta osoittautui olemaan huikeasti apua tässä uudessa ja ihmeellisessä maailmassa, mutta pelkästään sillä ei kenenkään kannata haaveilla pohjoisessa selviävänsä! Oli siinä etelän ihmisellä ihmettelemistä kun potilas valitteli: "Ei ole olo rapia, kun poroa yritin pankkaan, se koppas koparalla jorvaan ja alkoi päästä vetelemään ja mieltä kääntelemään". Erinomaiseksi helpotukseksi kielitaidottomalle lääkärille osoittautui vakiovarusteena jokaisen potilaan kädessä sijaitseva etusormi. Sormella kun pystyi osoittamaan ongelmallisen ja kivuliaan kehonosan jos ei verbaalisesti ilmaistu valittelu tuonut toivottua tulosta.

UUDEN OPETTELUA

...sisältyi sitten jokaiseen päivään. Toisinaan enemmän ja toisinaan vähemmän. Jossain määrin enemmän ainakin sitä päivää seuraavana päivänä kun Poromies lähti vasaajaan merkitsemään. Se tapahtui muistaakseni

kaksi päivää Naruskalle muuttamisen jälkeen. "Pesällisen kun poltteleet uunissa, niin saat lämmitettyä vettä..." oli kuulunut seikkaperäinen käytännönläheinen ohje. Pannuhuone löytyikin helposti, eikä puuliiterikään ollut vaikeassa piilossa. Mutta ne halot! Olivat nimittäin mitoiltaan jättimäisiä verrattuna keskuslämmityskattilan alaosaan löytämäni uunin kokoon. Onneksi löysin kuitenkin sahan ja kirveen. Siinä ne kuluivatkin päivät leppoisasti puuta pilkkoessa. Neljä-viisi pesällistä kun polttelin, oli pesuvesi lähes siedettävän haaleaa. Onneksi luojan suomat sadepäivät toivat Poromiehen muuttaman viikon kuluttua takaisin Naruskalle. Tulet uuniin ja vot! Kuumaa vettä puolessa tunnissa! Poromiehen tulentekotaidoista hämmästyneenä, tulin kysyneeksi miten se vesi noin äkäsesti lämpeni. Oli kuulemma parantanut vetoa raottamalla pikkuisen sitä tuhkaluukkua sieltä kattilan alaosaan... Hyvä ohje! Samalla selvisi sitten sellainenkin seikka, että vesi lämpimää huomattavasti paremmin lämmitämällä kattilan yläosasta avautuvaa isoa uunia, niillä aiemmin löytämillään metrisillä haloilla, kuin poltteleamalla pilkkeitä tuhkaunissa...

ONKO SE EDES SUOMESSA

...kyselivät kollegat syksyllä Turun lääketiedepäivillä. "Narushka..." kuulosti milloin venäläiseltä ja milloin afrikkalaiselta, kun tuttavat muistelivat valmistumisen jälkeistä haavetta lähteä mahdollisimman kauas ja kehitysmäihin... Monet ovat sittemmin tulleet käymään ja monenlaisiin kysymyksiin olen tottunut vastailemaan. Venäjän rajalle on kotoa 6 kilometriä, sähköt on saatu kylään 70-luvulla ja tie 50-luvulla... yli 30 kilometriä on kylällä pituutta... jovain on poroja enemmän kuin ihmisiä... on niitä molemmin puolin puuta ja jängällinen...

MILLÄ IHMEELLÄ SIELLÄ OIKEIN ELETÄÄN

...on melko usein esille nouseva kysymys. Jos kysyjälle ei kelpaa vastaukseksi, että "leipää syyvään täälläkin", selvittelen mistä ihmiset tässä kairassa leivän päällyksensä hankivat. Työttömyys kyläsämme on vähäistä. Kovan ajattelutyön tuloksena uskalla esittää arvion, että työttömyys Naruskalla on 3-4 prosentin luokkaa.

Tässä vaiheessa muistutan lukijaa ensimmäisen kappaleeni varoituksesta (ei faktoja ja vastuun siirtyä lukijalle). Naruskalaiset ovat yritteliästä kansaa. Yrittäjiä on siunaantunut keskuuteemme iso koukullinen. Matkailuyrittäjiä löytyy neljästä huushollissa. Toimivia maatiloja on 1-2, riippuu siitä miten sitä katsoo. Laki- ja käännösyhtiö on omasta takaa. Eläköitynyt poliisimies lasketaan edelleen valvomaan lakia ja järjestystä keskuudessamme. Opettajia on enemmän kuin yksi ja palveluammattilaisia täsmällisesti ilmaistuna useita. Rajan pinnassa työkykyä kurvailijat eivät emäntäänsä lukuun ottamatta asu seutuilla. Naruskalle tullaan siis jopa Rovaniemeltä asti töihin! Karhutunturin vartio sijaitsee keskellä kylää. Poromiehiä on pilvin pimein. Taksiryttäjä asuu nippanappa naapurikylän puolella, mutta kun se vastuukin tuli jo siirrettyä lukijalle, voidaan Pulkkaviitakin lukea tässä yhteydessä Naruskaan kuuluvaksi. Koulutaksinkuljettaja asuu ydin-Naruskalla. Metsäkoneyrittäjä asuu juuri Naruskalle kaapaamassasi Pulkka-vidassa. Käsiyöntäjiä löytyy muutama ellei peräti useita. Eläkkeen nauttijoita on enemmän. Lapsia on enemmän kuin yksi koulutaksillinen. Jos vielä jonkun elämisentyyli, lääkäriä lukuun ottamatta jäi mainitsematta, voi asiasta valittaa suullisesti seuraavalla kerralla tavatessamme. Tyhjentäviä selityksiä en ole luvannutkaan esittää...

MITÄ PALVELUITA

...Naruskalla on jäljellä? Onhan noita. Koulu ja kauppa on suljettu ennen kylälle muuttoani. Kauppa-auto kulki vielä ainakin tammikuussa -99. Oli äärimmäisen miellyttävää ostaa päivittäistavara autosta kun vaihtoehtona oli huristella kirkonkylälle yli 50 asteen pakkasilla.

Yhden kerran olen äänestänyt kylänraitailla löytämässäni kirjastoautossa. Nuohoojan ja likakaivon tyhjentäjän saa kylällä käymään puhelinsoitolla ja tv-lupatarkastaja tulee pyytämättäkin. Myös

poliisipartion ja rajavartioston helikopterin saa laskeutumaan takapihalteen jos sattuu käymään niin, että harhaluoti on seikkaillut päätyseinästä huushollin sisäpuolelle. Tästä meillä on kokemusta! Posti kulkee luotettavasti ja paketit tuodaan kotiin asti. Postimies on osoittautunut myös erinomaiseksi moottorisahan käynnistäjäksi!!! Tässä vaiheessa juttuani lähetän terveisiä Jussille ja kiitos viimeisestä. Puut tuli sahattua... Lauantaisin Lapinkansa löytyy niinkin läheltä kuin Kotalasta, eli parin peninkulman päästä. Kuka ei sieltä jouda lehteään lauainta hakemaan löytää lehtensä seuraavana päivänä yhdessä sunnuntain lehden kanssa Ellin isosta keltaisesta laatikosta.

Erinomaista palvelua oli sekin, kun toistakymmentä marttaa haravoi ja kuopsutti muutama vuosi sitten pihamme kevätkuntoon. Yksi martta oli edeltävästi todennut ahdinkoni. Keskimmäistä tyttäremme odottaessani olin sairaalomalalla ja lepoon kahlehdittuna. Vanha kunnon talkoohenki elää tässä kylässä edelleen. Siivoillaan tienvarsia, rakennellaan, kylvetään ja nostetaan pottuja jne. Siihen kekon korttani kantaen voin todeta, että kylläpä kylältä useimmiten lääkäripäivystyskin löytyy...

Ai niin. On tässä viimeisen viiden vuoden aikana ainakin kertaalleen nähty Naruskanraitilla tiekarhukin. Tavallisia karhuja tavataan tämän tästä. Simmakki silloin tällöin. Talvisin käy aura-auto. Tulee yleensä jo parin viiksen puhelun siivittämänä. Hiekoitus on astetta lujemmassa. Tienkäyttäjän linja käy kuumana.

VIRALLINEN PAKKASENNÄTYS

...vietiin meiltä Naruskalaisilta hirveällä väeryydellä. Kaikkihan sen tietävät, että vaikka me naruskalaiset olemme lämminhenkisiä ihmisiä, on kylässämme aika ajoon hyytävän kylmä. Kyllä se oli juuri se edellä mainitsemani -99 tammikuu kun pakkaneen vajosi jopa 50 elohopeamillimetrin alle. Kittilän Pokassa mittasivat -51,5 pakkaslukemat ja sillä ohittivat aiemman Naruskalla mitatun -50,4

lukeman. Se mikä asiasta tekee hirveän väeryyden, on seikka, että Naruskalla mitattiin samaan aikaan huikeat -54,4. Naruskalla mittari oli kuitenkin poistettu tuoksi onnettomaksi talveksi virallisten mittauspisteiden joukosta. Seuraavana talvena Naruska palasi ansaitsemalleen paikalle yhtä virallisiksi kuin aiemminkin. Sama mittari hyväksyttiin käyttöön. Liekö ilmaston lämpenemisestä johtuvaa, ei elohopea ole sittemmin juuri alle 40 asteen vajonnut. On se niin väärin!

Eläminen ja oleminen äärimmäisen kylmässä on sinällään mielenkiintoista. Kun mittari lähenee tuota 40 astetta, jähmenyvät pysäköidyn auton renkaat soikeiksi. Ensimmäiset 10 kilometriä edetään sitten kengurun elkein. Eipä silti. Noilla pakkaslukemilla pysytään yleensä visusti pirtissä. Jos jonkun on ehdottoman pakko autoilemaan lähteä, on varusteet sen mukaiset. Autosta löytyy kaikilta kovilla pakkasilla pilkkihaalarit, karvalakki ja nuotiotarpeet. Jos auto nimittäin hyytyy 45 pakkasasteilla Naruskantielle, ei ole lainkaan sanottua, että seuraava autoilija huristaa paikalle lähitunteina tai että kännykällä on kuuluvuutta. Edellä mainituilla varusteilla ei ainakaan ensitunteina kovin pahasti pakkaneen puraise.

MITÄ TÄÄLLÄ VOI HARRASTAA.

Harrastusmahdollisuudet Naruskalla ovat runsaat. Luonto itsessään tarjoaa lukemattomat harrastuskentät. Moottorikelkkareitit kulkevat nurkan päästä. Lunta riittää hiihtämiseen ja kelkkailuun jopa 6 kk vuodesta. Laskettelumäet ovat omasta takaa. Karhutunturi 519 m ja Sorsatunturi 629 m riittävät vaativallekin harrastajalle. Kuka hissiä kaipaa, voi lähteä Sallatunturille. Karhutunturin yli kilometrin mittainen stigamäki hakee vertaistaan ja tunturilla on kevätkiillon loppuisin vilkasta. Karhutunturin kodalla vietetään kevätpäiviä auringosta nauttien usein kymmenien kyläläisten voimin. Paikalle saavutaan moottorikelkoilla, potkukelkoilla, suksilla, valjakoilla, mönkijöillä ja kuka milläkin vempaimella.

Joki tarjoaa mukavaa

saalista talvisin pilkkijöille ja kesäisin kaikenlaisille kalastajille. Naruskajoki on kelpo reitti myös melontaan ja kanootteja löytyy lainaksi asti useammastakin talosta. Naruskajoen 60km:n rannoilla ja Naruskajärvellä on kymmeniä vapaa-ajan asuntoja ja saunoja. Kyläseura rakensi jokirantaan muutama vuosi sitten kodan ja uimarannan. Uida

oopperan pääjohtajan. Kuka haluaa kuulla myös laulua kovaa ja korkealta, voi matkustaa autolla pari tuntia Kuusamoon ja sieltä lentää tunnissa Helsinkiin. Sanovat, että siellä pääkaupungissa voi harastaa yhtä ja toista. Tiedä häntä. Täälläpäin tuumaaivat, että: "Ehkä Helsingissä tulisi käytyä useamminkin, ellei se sijaitsisi niin kovin syrjässä..."

seltä Helsingin seudulta. Useamman pirtin seinää koristaa itse tehty noitarumpu, jota voi jokainen sitten mielensä mukaan paukutella. Noitakursseja ei toistaiseksi ole tarjolla.

Omassa perheessäni harastetaan "yhtäsuntoista". Talvella hiihdämme ja kelkkailemme. Stigat ovat kova juttu, mutta lynksit ja polariksetkin käyvät. Kesällä porskutamme

pitävät. Talvella uimme Kemijärvellä, josta löytyy erinomainen uimahalli. Tuossa se on aivan vieressä, 125 km matkan päässä. Marjastamme Suoltijoella ja Tuuntsalla. Saunomme ja rentoudumme Kuutsinkönkällä.

Poronhoito on Poromiehelle työ ja meille perheelle sisätyöntekijänä mukavaa vaihtelua. Sielu lepää kun syysrotuksessa hiki virtaa ja porojen hengitys kirpakkassa syyspakkasessa höyryää. Koparat naksahtelevat ja vasat roukuvat. Elonkorjuuta parhaimmillaan!

KYLÄILEMINEN

...kuuluu edelleen Naruskalaisten arkeen. Naapurissa poiketaan ilman erillistä kutsua ja kahvit kiehautetaan jokaiselle kulkijalle. Poromiehet ovat kiireisempiä. Moccamaster on syytä ladata ja napsauttaa päälle heti poromiehen autonkeulan kurvassa pihamaalle. Joskus joutuvat juoda kupillisen, joskus kaksi. Keleistä ja ilmoista riippuvat kiireet. Hyvällä kelillä ovat kaikki kairassa. Huonolla kelillä kiireet ovat pienemmät. Kyläilyperinne ja talkooperinne ovat mielestäni Naruskan parasta antia. Naapurista välitetään ja lähimmäisesistä huolehditaan.

HYVÄ ON

...Naruskalla olla ja elää. Täällä on tilaa ja vapautta lapsillakin kasvaa. Voi hiljentyä tai huutaa. Voi rauhoittua tai riehua. Voi levätä tai rehkä. Kolmen kuukauden pestini on venähtänyt 12 vuodeksi eikä loppua näy. Vain yhtä en ymmärrä. Täälläpäin on tapana peritellä. Kysellään, että "miltä perältä sitä ollaan?" tai "mitä sinne teijän perälle kuuluu?" Pahimmat puhuvat jopa "mettäperästä". Tästä minä kieltäydyn. Sen verran satakuntalaista minusta edelleen löytyy, että minä tulen keskeltä Naruskaa. Näjessä!

Heräsikö kiinnostus? Lisätietoja Naruskasta löydät esim. kyläseuran sivuilta osoitteesta www.salla.fi/naruska/ ja retkeilymajan sivuilta osoitteesta www.naruska.com

voi myös muutamissa järvissä ja metsälammissa. UKK reitti halkoo kylää ja patikointimahdollisuudet ovat muutenkin rajattomat. Marjamaat ovat runsaat ja metsästystä harrastetaan moninaisesti. Oopperan ystävät löytävät kylältä silloin tällöin

Myös kansalaisopisto toimii Naruskalla. Kylän miesten nimeämässä "rätikerhossa" viihtyvät erityisesti naiset. Perinteeksi muodostuneella alkukesän noitarumpukursseilla käydään paitsi omalta kylältä, myös sieltä jo mainitsemani syrjäi-

Koirankuolemalmessa, joka "pohjattomana" on useimpien kyläläisten mielestä uimakelvoton. Ei auta vaikka kuinka selittäisin, ettei sillä ole uudessa kovinkaan paljon merkitystä, onko vatsan alla metri vai sata metriä vettä... Hieman outona

Paikallisia käsityötuotteita löytyy Riukuaitasta

Käsityöpaja Riukuaitta sijaitsee keskellä Sallaa, Sallatorin laidalla. Aitan toimintaa pyörittää Osuus-kunta Kaamoskehrä jonka osakkaat ovat pääosin lampureita ja/tai käsityöntekijöitä. Riukuaitasta löytyy monenlaisia paikallisia ja lappilaisia tuotteita; lampaan- ja porontaljoja, lankoja sekä käsitöitä. Luonnontuotteita on tarjolla mm. marjakarkkeina ja -kastikkeina, yrttimausteina sekä jalkakylpyinä. Sallaa kuvaavat Antikaamoksen tyynyliinat ja t-paidat "Sallassa se paistaa" sekä Mie-tuotteen Salla-mallisto. Salla-mallisto kuvaa Sallan muuttotappiota ja tyhjeneviä taloja, mutta myös paluumuuttovisioita "Erityisesti paikallisen lampaan hyödyntäminen näkyy tuotteissa, sillä alun perin Riukuaitta perustettiin nimenomaan lammastilojen tuotteiden markkinoinniseksi. Valikoimaa on tarpeen mukaan laajennettu myös muihin sopiviin

tuotteisiin", kertoo Marjatta Törmänen, joka itsekin on lampuri. Puoti aukeaa jälleen viikolla 8, ovet ovat avoinna ma, ke ja pe. kello 11-16.

Saijalla, Sallan pohjoisosassa sijaitseva Törmäsen tila on hyvä esimerkki lammastilasta, jossa lammasta hyödynnetään mahdollisimman monipuolisesti. Lampaista saatava liha jalostetaan paikallisesti monenlaisiksi tuotteiksi, ja myydään tilalta suoraan asiakkaille. Lampaantaljat muokkautetaan koristetaljoiksi tai lammastossujen raaka-aineeksi. Lampaista saatava villa hyödynnetään monenlaisina lankoina ja huovutusvillana. Marjattamännän käsissä langoista ja nahkoista syntyy myös lämpimiä tossuja, sukkiä, lapasia ja lakkeja. Törmäsen tilan lampaat ovat osana tilan pienimuotoista maatilamatkailutoimintaa, tila on myös mukana Sallan kyläreitissä (www.kylareitti.com).

Riukuaitta has a wide selection of local and Lappish handicrafts, materials and herb- and berry products. The shop is run by a small cooperative of local sheep farmers and handicraft makers. Inspiration for their products has come from

their own materials like wool and fur, and from the surrounding arctic nature. Sheep farming is well suited for Lappish conditions, and the main idea of this workshop is to find use for every part of the sheep, not just for the meat.

Uusi latu Poropuistoon

Enää hiihtäjien ei tarvitse seikkailla kelkkareitillä käydessään Poropuistossa, eikä kuitenkaan hiihtää samaa reittiä takaisin. Jotopolun tienoille avataan uusi latu.

Sallatunturilta Poropuistoon johtaa vanhastaan 3,6 km latu päätien linjan mukaisesti. Talvella 2009

avataan uusi 5,3 km latu takaisin Sallatunturille tien toiselta puolelta. Latu kulkee samoja maastoja kuin Jotospolku. Maastot reitin varrella ovat vaihtelevia.

Poropuistossa on mielenkiintoinen Metsänsali näyttely tauko-ohjelmaksi. Pihalla voi nähdä poroja ja koiria.

Sallatunturin viikko-ohjelma

Sallatunturin viikko-ohjelma on luettavissa www.salla.fi sivuilla ja sitä jaetaan majoittujille. Ohjelma on kattava tietopaketti mahdollisuuksista niin hierojan palveluiden kuin vaikkapa koiravaljakkoretken osalta. Jos viikko-ohjelmat ajan- kohdat ei sovi vieraan ai-

katauluihin muita vaihtoehtoja voi kysyä suoraan palvelun tuottajalta.

Sallan Poropuiston ohjelmistoa lisätään mahdollisuuksien mukaan, jos ennakkopaikat täyttyvät. kotailtojakin voidaan järjestää useampia viikkoina aikoina.

SAFARI CENTRE
JOTOS
SALLA REINDEER PARK

Tule piipahtamaan!

Tule poroja katsomaan, luontonäyttelyyn, matkamuisto ostoksille tai kahville

Muutamaksi tunniksi!

Osallistu poro-, koiravaljakko-, lumikenkä- tai metsäsuksiretkelle. Nauti kotailallisesta tai munkkikahveista

Viikko-ohjelmassa tarkempia tietoja

Sinut toivottaa tervetulleeksi

Sallan Poropuisto
Avoinna joka päivä 10.00-16.00
Puh. (016) 837 771
sallan.poropuisto@jotos.inet.fi

Käsityöpaja RIUKUAITTA

Ruotsalaistentie 1, SALLA. Puh. 040 720 9959

Avoinna: Ma, ke ja pe klo 11-16

Käsitöitä, villa- ja nahkatuotteita, taljoja, lankoja, huovutusvillaa.

Lounas 8 euroa
arkisin klo 11-15

AKKAVAARA

Kahvila Pizzeria • Myllytie 1, 98900 Salla
Puh. (016) 832 477, 040 827 5926 • t.poikela63@luukku.com

Avoinna: ma-pe 10-20 • la 11-21 • su 12-20

Elämäntaitoja etsimässä Veikka Gustafssonin johdolla

Sallatunturin koululla vieraili 29.1.2009 Zest-tiimiin kuuluva Veikka Gustafsson. Mutta mikä se sellainen Zest-tiimi oikein on? Zestin tarkoituksena on auttaa sinua tunnistamaan

erilaisia lahjakkuuden lajeja itsessäsi ja luottamaan omiin kykyihisi. Zest-tiimiin kuuluu kahdeksan omalla urallaan ja elämäntaidoissaan menestynyttä suomalaista. Veikan lisäksi

Heli Kruger, Samppa Lajunen, Mikko Leppilampi, Peter Nyman, Tiia Piili, Lenni-Kalle Taipale ja Eva Wahlström. Tiimiläiset vierailevat kouluissa kertomassa, kuinka jokainen voi itse vaikuttaa siihen, että elämästä tulee mielekäs ja onnellinen. Kaikilla meillä on omat vahvuutemme, mutta itsestä riippuu miten innokkaasti taitojaan tree- naa ja kuinka korkealle jaksaa ponnistaa.

Kuka sitten Veikka Gustafsson on? Hän on ammattiltaan vuorikiipeilijä. Kiipeilyn Veikka on aloittanut vuonna 1986 nousemalla Euroopan korkeimmalle vuorelle Mont Blancille. Vuonna 1993 hän kiipesi ensimmäisenä suomalaisena maailman korkeimmalle vuorelle Mount Everestille. Vuosien varrella hän on osallistunut lähes pariin-kymmeneen Himalaja -retkikuntaan ja kiivennyt yhdeksälle maailman 14:sta yli kahdeksantuhatta metriä korkeasta vuoresta. Vuosien aikana hän on myös saanut mahdollisuuden Zestin kautta tavata tuhansia nuoria ympäri Suomen maata.

Veikka Gustafsson kävi kertomassa elämän tosiasioista, haaveiden ja unelmien asettamisesta päämääräksi ja siitä kuinka ihminen voi saavuttaa mitä vaan, jos tahtoa löytyy. "Jokainen on jossain lahjakas" hän sanoo ja toteaa, että kaikki lahjakkuus ei ole aina niin helpposti havaittavissa. Omat vahvuudet ja heikkoudet on tunnistettava.

Elämä on sarja valintoja, joista jokaisella valinnalla on seurauksensa. Veikka kehottaakin harkitsemaan omia valintojaan; valitsetko terveet vai epäterveet elämäntavat. Veikka itse on yli 40 ja ihmettelee suuresti kuinka monet ikätoverit ovat jo niin rähjäntyneitä. Heillä on monenlaista vaivaa jo nyt, miten sitten 40 vuoden kuluttua, hän ihmettelee. Ikätovereiden valinnat ovat olleet osaksi heidän terveydelleen haitallisia.

Asettamaansa päämäärää kohti on edettävä hitaasti kiiruhtamalla, niin kuin vuorikiipeilijä kiipeää kohti vuorta. On hyväksyttävä se tosiasia, että välillä tulee takapakkia, joskus väsyttää eikä jaksaisi, välillä epätoivo valtaa mielen. Jotta matka ei kävisi liian raskaaksi vuorikiipeilijät perustavat

välitappeja, joissa voi hetken hengähtää ja sopeutua ympäristöön. Mutta luovuttaa ei saa, on pidettävä päämäärä kirkaana mielessä niin kuin vuorenhuippu siintää vuorikiipeilijälle. On rakennettava selkeä reitti, jota pitkin voi kulkea. Joskus, kun reitin on mielestään rakentanut hyvin, saakin havaita ettei se vienyt minnekään. On palattava lähtöpisteeseen ja rakennettava uusi reitti. On opittava suhtautumaan vastoinkäymisiin oikein ja opittava analysoimaan ne. Mitä tein väärin ja miten voisoin voittaa tämän ongelman?

Elämän tosiasioita on myös se, että jos haluaa jotakin, on oltava valmis myös antamaan jotakin. Heidän retkiseurueensa apujoukkoihin kuului keran noin 10-vuotias paikallinen lapsi, joka kantoi painavia tavaroita. Veikka oli huolissaan lapsen jaksamisesta ja kysyikin häneltä, jaksako hän kulkea kantamuksineen vai pitäisikö hänen lähteä kotiin. Lapsi kertoi, ettei hänellä ole mitään ongelmia kantamuksen kanssa. Hän lähtee oikein mielellään näihin töihin. Tienaamansa

rahat hän antaa vanhemmilleen, jotta hän pääsee kouluun ja oppii lukemaan ja kirjoittamaan. Varsinaisen päämäärä lapsella oli valmistua sitten aikanaan hammaslääkäriksi.

Kavereistaan on pidettävä huoli. Vuorikiipeilijän selviytymisen kannalta on ehdottoman tärkeää, että pidetään kiinni yhteisistä säännöistä eikä hölmöillä. Tärkeimpinä onnistumisen ja samalla jaksamisen elementteinä Gustafsson mainitsee yhteistyön ja tavoitteiden asettamisen omalle työlleen. Ilman yhteistyötä ei voi onnistua eikä saavuttaa asetettuja tavoitteita. Ilman tavoitteita ei voi innostua ja ilman innostusta ei synny motivaatiota. Omassa työssään hän toteaa yhteistyön ja motivaation puuttumisen johtavan väijäämättä jopa hengenvaaraan.

Veikka on lähdössä ensi kesänä jälleen kerran kiipeämään. Jokaisella ihmisellä on "vuorensa", joka pitää valloittaa. Mikä sinun vuoresi on? Oma lahjakkuuttasi ja luovuuttasi ja elämäntaitojasi voit käydä arvioimassa www.zest.fi sivustolla

Hyvin suunniteltu, puoliksi tehty!

Rakennushankkeen suunnittelu, luvan hakeminen ja rakentaminen

"Minkä teet, tee hyvin", sanoi vanhempi mies, kun nuorena rakennusmestarina astelin hänen työmaallaan ja katselin valmistuvaa rakennusta, hyvin tehtyä työtä. Hyvä laatu onkin asia, jota tavoitellaan. Kalista ja pitkäaikaista investointia ei kannata tehdä huonosti. Mitä hyvä laatu tarkoittaa ja miten siihen pyritään? Rakentamisessa se voidaan jakaa kolmeen osaan: kunta-, kylä- tai maisemakuvalliseen, toiminnalliseen ja tekniseen laatuun.

Maisemakuvallinen laatu

Miten rakennus saadaan sopimaan maisemaan? Sitä varten on selvitettävä monia asioita, kuten tontin suunnittelumääräykset, joissa maisemakuvallisia asioita on määräysteksteinä. Tällaisia ovat:

- kaavallinen tilanne (asema- tai yleiskaava määräyksineen tai kaavoittamaton, jossa on voimassa maakuntakaava)
- muut suunnittelurajoitukset (muinaismuistot, luonnonsuojelualueet, voimajohdot, reitit ja liikennemelu)
- maankäyttö- ja rakennuslain sekä asetuksen ja

rakennusjärjestyksen asetamat rajoitukset

- maisemalliset vaatimukset, ympäristön huomiointi ja hyvä rakennustapa.

Naapurien näkemykset on hyvä selvittää jo suunnittelun alkuvaiheessa, jotta heiltä saatava tieto voidaan ottaa huomioon. Virallinen kuuleminen suoritetaan ennen luvan myöntämistä, kun suunnitelmat ovat valmiit. Hakijan tulee asian- tuntijoidensa kanssa selvittää liittymismahdollisuudet sähkö-, kaukolämpö-, vesi- ja viemäriverkostoihin tai vesihuollon järjestämisen ja jätevesien käsittelymahdollisuudet verkostojen ulkopuolella.

Rakennustarkastajalta saa yleiset ohjeet ja tiedot toimenpiteiden luvanvaraisuudesta, sekä alueen kaavatiedot ja muulla alueella tiedot poikkeamisluvan tai suunnittelutarveratkaisun tarpeesta ennen varsinaista rakennuslupaa.

Tekninen laatu

Kun puhutaan rakentamisen laadusta tarkoitetaan monesti teknistä laatua. Sen arvioimiseen on Internetissä osoitteessa www.pientalonlaatu.fi Oulun ra-

kennusvalvonnan ja alan toimijoiden laatima opas pientalon rakennuttajille ja suunnittelijoille. Sen huolellinen läpikäynti suunnittelijan kanssa auttaa löytämään ongelmalliset kohdat ja parantamaan suunnitelmaa. "Pientalon tekninen laatu Tähtiluokitus" oppaan voi myös tulostaa ympäristöministeriön sivuilta.

Toiminnallinen laatu

Miten rakennuksen työ-, oleskelu, peseytymis-, kulku- ja ulkotilat toimivat? Minkälaisia ovat näkymät ikkunoista? Miten rakennus toimii eri vuodenaikoina?

Maisemakuvallinen ja tekninen laatu ovat tärkeitä, mutta kaikkein tärkein on toiminnallinen laatu. Rakennuksenhan on tarkoitus palvella vuosikymmeniä. Hyvä toiminnallinen kokonaisuus syntyy, kun rakennushanketta mieltävä valitsee riittävän aikaisessa vaiheessa pätevyysvaatimukset täyttävän pääsuunnittelijan ja muut suunnittelijat. Heidän kanssaan hän voi määrittellä suunnittelutavoitteet, teettää alustavat suunnitelmat ja sovittaa aikataulut. Työmaalla toimiva pääsuunnittelija tar-

vitaan, vaikka tilataan ns. talopaketti.

Rakennuslupa

Kun suunnitelmat ovat valmiit, ne on hyvä lähettää rakennustarkastajalle esiteltäväksi ennen lopullista hakemusta, nykyään tavallisesti kuvatedostoina sähköpostilla. Tämän jälkeen lopulliset piirustukset tulostetaan paperille ja lupahakemus jätetään liitteineen rakennusvalvontaan.

Hakemus kirjataan saapuneeksi ja kuullaan naapurit. Jos hakija on kuullut naapurit tai osan niistä, todistukset tulee olla hakemuksessa. Jos hakemuksessa on puutteita, pyydetään täydennys. Rakennustarkastaja pyytää tarvittavat lausunnot paloviranomaiselta, terveysvalvonnasta, ympäristön suojelusta, eläinlääkäriltä, ympäristökeskukselta, Lapin liitolta tai maakuntamuseolta, yleensä vähintään yhdeltä.

Rakennustarkastaja käy läpi hakemuksen tiedot, suunnittelijoiden pätevyys- den, kaavan ja rakennusjärjestyksen mukaisuuden, poikkeamis- tai suunnittelutarveratkaisun tarpeen, rakentamismääräysten mukaisuuden, haja-asutus-

alueella jätevesien käsittelysuunnitelmat ja muitten viranomaislupien tarpeen. Joissakin tapauksissa rakennustarkastaja tekee maastotarkastuksen, tai kutsuu rajanaapurin viralliseen alkukatselmukseen jos naapurien oikeusturva sitä vaatii. Hän määrittelee myös tarvittavien erityissuunnitelmien toimittamisen rakennusvalvontaan.

Rakennustarkastaja hyväksyy hankkeen vastaavan, KVV- (kiinteistön vesi-, viemäri-, lämpö- ja ilmastointilaitteet) ja muun työnjohtajan. Ne pyydetään yleensä jo luvan käsittelyvaiheessa, mutta voidaan hyväksyä myöhemminkin jos urakoitsijaa ei ole vielä valittu. Pätevyysvaatimukset on määritelty rakentamismääräyskokoelmassa

Jatkuu sivulle 12...

Loma-asunnon rakennushanke Sallatunturissa, henkilöt vasemmalta Antti Kivelä palotarkastaja Lapin pelastuslaitos, Ari Kellokumpu rakennusinsinööri kohteen pääsuunnittelija ja vastaava työnjohtaja, kirvesmiehet Arto Alakurtti ja Hannu Jaakkonen sekä Erkki Yrjänheikki rakennustarkastaja. Hankkeen rakennussuunnitelmat on laatinut rakennusinsinööri Hannu Lehtola Vantaalta Lapponia House Oy:n toimesta.

Jatkuu...

ja niistä ei yleensä voida poiketa.

Kun hakemus on käsitelty, tekee rakennustarkastaja ja isommissa hankkeissa tekninen lautakunta lupapäätöksen. Siinä määrätään lupaehdot ja katselmukset: esimerkiksi aloituskokous, rakenne-, hormi- ja loppukatselmus.

Hakemuksen käsittelyyn ja lausuntojen pyytämiseen menee aikaa reilu kuukausi. Valitusaikoinen lupakäsittely vaatii aikaa noin kaksi kuukautta, ranta-alueella poikkeamisluvasta johtuen yli puoli vuotta.

Töiden aloitusajankohtana pidetään aloituskokous, jos se on luvassa määrätty. Rakennuksen paikan merkinnän suorittaa mittautustyönjohtaja. Rakennus-

nustyön aikana hakija tai hänen edustajansa toimittaa rakennusvalvontaan erityissuunnitelmat ja tilaa viranomaiskatselmukset. Vastaava työnjohtaja pitää tarkastusasiakirjaa, josta luovutetaan yhteenvetojäljennös rakennustarkastajalle lopputarkastuksessa arkistoitavaksi lupa-arkistoon. Valmistuvan rakennuksen käyttöä varten tulee hakijan koota asiantuntijoidensa kanssa rakennuksen käyttö- ja huolto-ohje. Myöhemmin se on tärkeä tietolähde rakennuksen käyttäjälle ja omistajalle.

Rakentaminen päättyy loppukatselmukseen, jossa tarkastusasiakirja, käyttö- ja huolto-ohje käydään läpi ja rakennus hyväksytään käyttöön.

Rakennusvalvonnan yhteystiedot:

- Rakennustarkastaja Erkki Yrjänheikki p. 0400 245 296
- Apulaiskanslisti Mervi Soukka 040 5070 136
- Mittautustyönjohtaja Jouko Piisilä p. 040 703 5813
- Palopäällikkö Juha Kunnari p. 020 1311 340 tai 0400-322 458, Lapin pelastuslaitos, Sallan paloasema
- Terveysvalvonnan johtaja/eläinlääkäri Pirjo Korhonen p.(016) 831110 tai 040 820 3093 tai 0400 397 923

• Ympäristö- ja terveystarkastaja Lahja Alajeisio p. 040 820 5454

• Eläinlääkäri Virve Korhonen p. (016) 831110 tai 040 847 8969

SALLAN KUNTA
Postipolku 3, 98900 SALLA
p. keskus 040 508 3301
Käyntiosoite:
Postipolku 3, 98900 Salla

Sähköposti:
etunimi.sukunimi@salla.fi
Internet: www.salla.fi
Sallan kunta> Tontit ja kiinteistöt, tai Palvelut -palkista> Asuminen, liikenne, ympäristö> Rakennusvalvonta

Erkki Yrjänheikki

Laskiaispullat

10 isoa pullaa

Pullataikina

- 2,5 dl maitoa
- ½ pkt hiivaa
- ½ tl suolaa
- 1 dl sokeria
- 1 dl juoksevaa margariinia
- 1 tl jauhettua kardemummaa
- 5-6 dl puolikarkeita spelttivehnäjauhoja
- 1 vatkattu kananmuna pullien voiteluun

Täyte: Mantelimassaa tai vadelmahilloa
Tarjoiluun: Kuumaa maitoa

Lämmitä maito kädenlämpöiseksi kulhossa. Lisää margariini, sokeri, kardemumma ja suola. Vaivaa joukkoon suurin osa vehnäjauhoista. Ripottele loput jauhot taikinan päälle. Peitä taikinakulho puhtaalla pyyheliinalla ja aseta lämpimään, vedottomaan paikkaan kohoamaan vähintään tunnin ajaksi. Kun taikina on noussut hyvin, kumoa se vehnäjauhotetulle työpöydälle. Vaivaa taikinasta pitkä pötkö ja leikkaa se 10 osaan. Pyöritä palat tasaisen kauniiksi pikkupulliksi, nostata pullat ja voitele ne kananmunalla. Paista 175 asteisessa uunissa noin 10-15 minuuttia.

Leikkaa jäähtyneestä pullasta kansi. Koverra pullan sisus lautaselle ja sekoita mantelimassaa pullamurujen joukkoon. Laita seos takaisin pullaan. Vaihtoehtoisesti voit laittaa pelkkää vadelmahilloa. Tarjoa laskiaispulla syvältä lautaselta kuuman maidon päällä.

MONIPUOLINEN RUOKAKAUPPA PALVELUKSESSASI SALLAN KESKUSTASSA

K MARKET
PUOLUKKA

Kuusamontie 9
Salla
puh. 016-831 721
fax. 016-832 153

K-Plussa-
kortilla etua
ostoksista
jopa 5%

UUNILÄMPÖISET
KIVIARINARIESKAT
MEILTÄ!

Aukioloajat:
ma-pe 8-21, la 8-18, su 12-21

www.k-market.com

S-ETUKORTTI ON PARAS!

S-ETUKORTTI ON PARAS!
Vihreän S-Etukortin kantaminen lompakossa voi olla rahan arvoinen juttu. Tämä ilmenee Suomen Rahatiedon Taloussanomille tekemässä etukorttiverailussa, jossa tarkasteltiin korttien ominaisuuksia eri tavoin. Vertailussa oli mukana suurimpien kauppaketjujen jäsenetukortit. Kauppojen bonus- ja etukortit palkitsevat sitä runsaammin, mitä enemmän kortteja käyttää. Jos keskittää ostoksensa S-ryhmään, saa parhaat edut.

S-ETUKORTIN HYVITYS OLI PARAS.

HANKI SINÄKIN HETI S-ETUKORTTI!

S-Market Erätuli
Salla
Puh. 016-831660
Palvelemme ma-pe 8-21, la 8-18
su 12-21

Tervetuloa meille!